

[Askjær Jørgensen]

selv været en af slagsen i 25 år, og jeg har masser af forretningsforbindelser og bekendtskaber og familie, så jeg vil vove at påstå, at jeg ved det 100 gange så godt som fru Lilli Gyldenkilde og 1.000 gange så godt som fru Lissa Mathiasen.

Hvis det var således, at de pågældende ordførere gerne ville have noget at vide, så er de velkommen til at komme og få noget at vide. Men jeg tror ikke, de vil kunne forstå det, selv om jeg forklarer det for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til industriministeren:

»Hvad vil ministeren foretage over for pengeinstitutternes forberedelse til indførelse af Dankort via checkafgift, hævekortafgift og indførelse af pengeautomater?«

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 1/3 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/3 83).

Begrundelse

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi er nu så vidt, at vi skal behandle forespørgslen. Jeg formoder, at der ikke bliver sagt meget, men det, jeg her skal sige, er begrundelsen for, at vi har stillet den.

Som bekendt er banker og sparekasser langt fremme med planer om indførelse af Dankortet som nyt betalingssystem. Forespørgerne anser planerne om checkafgift og hævekortafgift som et led i disse planer. Kommer disse afgifter igennem, er vejen til dels banet for Dankortet. Dette anser forespørgerne ikke for et gode for forbrugerne i almindelighed, og for visse grupper anser vi det i særdeleshed for et onde, men under alle omstændigheder vil forbrugerne komme til at betale for dette nye system.

Indførelsen af Dankortet vil få afgørende betydning for strukturen på butiksområdet. De store varehuskæder og købmandskæder vil formentlig kunne klare økonomisk at gå ind i sådan en ordning, mens mindre butikker ikke vil kunne. Dette vil på længere sigt kunne føre til, at flere små butikker, som of-

test nærbutikker, lukker, hvilket især er til skade for de små samfund.

Lige så lidt som butiksområdet er én stor, samlet masse med ensartede vilkår, er forbrugerne det. Nogle har mere end andre. Pensionister, studerende, bistandsmodtagere osv. vil måske ikke have særlig gavn af et Dankort, men vil, såfremt det indføres, skulle være med til at betale for det. Ydermere vil indførelse af Dankort kunne føre til hidtil usete muligheder for registrering af folks økonomiske formåen og forbrugsvaner.

Forespørgerne mener, at oplægget om checkafgift og hævekortafgift er klart urimeligt, idet disse afgifter udelukkende lægges på udvalgte områder i stedet for at blive fordelt som udgifter på alle, der bruger banksystemet. Hertil kommer, at der ud af diskussionen om checkafgift og Dankort klart fremtoner et billede af bankers og sparekassers monopollignende status i samfundet.

Som bekendt var folketinget tidligere blevet lovet en redegørelse om bl.a. ovennævnte spørgsmål. Den har vi nu fået. Grunden til, at vi stillede denne forespørgsel, var at fremskynde denne redegørelse.

Besvarelse

Industriministeren (Stetter):

De aftaler, som pengeinstitutternes organisationer har indgået om checkgebyr og hævekortgebyr og om etablering af fælles pengeautomater, falder ind under monopollovens bestemmelser og er anmeldt til registrering hos monopolmyndigheden, som på dette område er tilsynet med banker og sparekasser. Tilsynet er for tiden i færd med at gennemgå aftalerne og har i den forbindelse anmodet pengeinstitutternes organisationer om yderligere oplysninger med henblik på den rette forståelse af aftalerne.

Når registrering har fundet sted, vil aftalerne være offentligt tilgængelige. Registreringen indebærer ingen godkendelse af de registrerede aftaler. Hvis tilsynet finder, at aftalerne efter deres indhold får urimelige konkurrencemæssige virkninger, påhviler det tilsynet at søge forholdet bragt til ophør ved forhandling med organisationerne.

Om pengeinstitutternes gebyrpolitik i forbindelse med Dankortet er det min principielle opfattelse, således som det også fremgår af min redegørelse, at der ikke kan være no-